

Parochie	1
In de pen	6
Kunst en cultuur	8
Klapstoel	9
Samenleving	10
Kerk	11
Dossier	12
Varia	14
Op·tocht	16
Mensen	17
Bisdom	18
Podium	20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 Kerk & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofredacteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Gordts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Susan Van Lommel
 Filip Ceulemans
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Liselotte Anckaert
 Diocesaan Centrum Groenhove
 Bosdreef 5
 8820 Torhout
 tel. 050 74 56 38
 liselotte.ancaert@kerknet.be
Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
 Jan Colla
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 40
 jan.colla@kerknet.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Hans Medart
 Varkensstraat 6
 2800 Mechelen
 tel. 015 29 84 17
 hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 © copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit Kerk & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

MEDEDELING
 VAN DE DIRECTIE

Toon OSAER, DIRECTEUR NV HALEWIJN
 Bert CLAERHOUT, HOOFDREDACTEUR KERK & leven

Beste abonnee van Kerk & leven,

Allerlei ontwikkelingen binnen de media, de snelle evoluties op vlak van druktechnieken en lay-out, en de voortschrijdende digitalisering, openen ook voor Kerk & leven nieuwe mogelijkheden. Voor de raad van bestuur en de directie van Halewijn/Kerk & leven is dat een aanleiding om na te denken over de vraag hoe het parochieblad de toekomst tegemoet moet treden. Tegelijk vindt er binnen de Kerk een evolutie plaats naar schaalvergroting door samenvoeging en/of samenwerking van parochies, wat maakt dat het huidige model van het parochieblad kan worden bijgesteld.

Na een grondige analyse van de uitdagingen en de verwachtingen kwamen we tot de conclusie dat de lokale verankering de grote troef van ons blad is en blijft. Immers, in een globaliserende wereld is de plaatselijke leefgemeenschap een onontbeerlijk ankerpunt. Vandaar dat de raad van bestuur van de nv Halewijn die Kerk & leven opmaakt en drukt, heeft beslist te investeren in nieuwe toekomstgerichte technologie. De oude rotatiepersen worden nog dit jaar vervangen door performante digitale persen. Een belangrijk bijkomend pluspunt is dat dankzij die nieuwe persen ook de lokale bladzijden – de kracht van ons blad – in kleur kunnen verschijnen. Zo kunnen we het lokale gemeenschapsleven in zijn bonte verscheidenheid kleurrijker belichten.

De komende maanden staan er dus ingrijpende veranderingen op stapel bij Halewijn/Kerk & leven. Ze gaan gepaard met een grondige herstructurering van het bedrijf. Door de krimpende oplage van het blad vertaalt zich dat jammer genoeg ook in een terugschroeven van de productie en een dalende tewerkstelling.

Mediapastoraal
 wapenen voor
 21ste eeuw

Door de grote financiële investeringen die de vernieuwing en de digitalisering van het productieproces vergen, en door de structurele overcapaciteit in de grafische sector, kozen wij ervoor in de toekomst maar een gedeelte van de oplage van Kerk & leven in eigen huis te drukken. Het andere deel wordt uitbesteed.

Dat alles heeft tot gevolg dat het parochieblad Kerk & leven over enkele maanden uit één katern zal bestaan, weliswaar volledig in vierkleurendruk. De eerste vier bladzijden van het nieuwe geheel zijn voor het parochienieuws gereserveerd. In een tweede fase wordt meteen ook het adres van de abonnee op zijn exemplaar gedrukt, wat de postbedeling ongetwijfeld ten goede komt.

Ook het hele voortraject wordt onder de loep genomen. Omdat steeds meer lokale edities vragende partij zijn voor een grotere eigen inbreng in de lay-out van hun blad, wordt een online platform uitgebouwd dat hen daartoe de nodige mogelijkheden biedt. Dankzij dat platform kunnen ook andere producten worden ontwikkeld, die vervolgens op de nieuwe digitale pers worden gedrukt.

Tot slot werd ook beslist om Halewijn verder uit te bouwen tot het mediahuis van de Vlaamse kerkgemeenschap. De raden van bestuur van de vzw Kerk en Media en van de nv Halewijn zijn ervan overtuigd dat zij, met hun keuze voor een toekomstgerichte technologie, de mediapastoraal in Vlaanderen wapenen voor de eenentwintigste eeuw.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: Kerk & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Syrië

Kerk & leven, 6 FEBRUARI 2013

1. Graag een reactie op de lezersbrief *Koloniale oorlogen* van J. De Becker. Als wij het nodige begrip willen opbrengen voor de toestand en de toekomst van de christenen in het Midden-Oosten, moeten wij ons vooral hoeden voor historische onwetendheid. Syrië is nooit een kolonie geweest, maar was eeuwenlang een onderdeel van het Ottomaanse Rijk, dus een Turks wingewest zoals overall elders binnen dat rijk. Na de Eerste Wereldoorlog en het uiteenvallen van het Ottomaanse Rijk werd Syrië als mandaatgebied toegewezen aan Frankrijk, tot de onafhankelijkheid in 1946. Hoe kan men dan beweren dat wat in Syrië gebeurt geen burgeroorlog, maar een koloniale oorlog is? Reeds in 1860 was er een militaire interventie van Frankrijk om een einde te maken aan het uitmoorden van christenen. Was dat een uiting van 'mensonwaardig kolonialisme'? Syrië is al sedert de oudheid een bonte en wisselvallige etnische en religieuze draaischijf.

Roger JANSOONE, Ichtegem

2. Door historische vergissingen verliest J. De Becker de kern van het huidige conflict in Syrië uit het oog. Even de feiten. Na de Eerste Wereldoorlog kwam de Volkerenbond tot stand en werden drie soorten mandaatstelsels uitgewerkt. Tot de klasse A behoorden de landen die vóór

WOI deel uitmaakten van het Ottomaanse Rijk, waaronder Syrië. Tot de klasse B behoorden de voormalige Duitse koloniën, waaronder Tanzania, Rwanda en Burundi, evenwel met een paar uitzonderingen, waaronder het huidige Namibië, die in de klasse C werden ondergebracht. Een internationale commissie werd belast met de opvolging van de verplichtingen opgelegd aan de Mandataris zoals vastgelegd in de akkoorden. De mandaten klasse B en C werden toegekend, niet door de Volkerenbond die enkel het statuut ontwierp, maar door de Verenigde Staten die een afzonderlijk verdrag hadden gesloten met Duitsland. De keuze van de Mandataris betreffende de landen behorend tot de klasse A werd bepaald overeenkomstig de wens van het betrokken land. Syrië koos voor Frankrijk dat van 1921 tot 1946 het mandaat van de Volkerenbond uitoefende. De mandaatgebieden van de klasse A werden voorlopig erkend als onafhankelijke naties. De Mandataris diende de nodige hulp te verstrekken voor het behoorlijk organiseren en functioneren van het overheidsapparaat.

Wat zich nu in Syrië en sommige andere landen afspeelt, is een bloedige en fanatieke strijd tussen de twee voornaamste componenten van de moslimwereld: de wereldwijd overgrote meerderheid der soennieten en de heersende minderheid der sjiieten, waartoe de alawitische

minderheid van president Assad behoort. Het conflict heeft alles te maken met democratie en niets met koloniale oorlogen.

Guido DE WEERD, Boechout

Aftreden paus

Kerk & leven, 20 FEBRUARI 2013

De beslissing van paus Benedictus om vroegtijdig af te treden, dwingt eerbied af. Ik noteer enkele zinnen uit zijn korte verklaring. „Dat er zoveel verandert in de wereld van vandaag en dat die veranderingen allemaal zo snel gaan.” „Dat er een lichamelijk en geestelijk gezonde en sterke opvolger moet komen.” „Dat de wereld is dooreengeschud door belangrijke vragen over het geloof.”

Eigenlijk zou nu in de hele katholieke mediawereld van parochies en bisdommen de vraag moeten komen naar de verwachtingen voor de opvolger, vooraleer die wordt gekozen. Want de Geest van God leeft in het hele godsvolk en is in dat volk werkzaam aanwezig. En niet alleen in de kardinalen, die de opvolger gaan verkiezen.

Het doet soms eigenaardig aan dat het begrip traditie wordt gehanteerd als het in de structuren past, maar dat het wordt vergeten of als onbelangrijk afgedaan als het daar niet meer gelegen komt. Toen men een vervanger voor de apostel-vertaler wilde, werd die 'gekozen' door allen die in de bovenzaal aanwezig waren. Dus ook door

gewone gelovigen. Handelingen 1, 15 heeft het over minstens honderdtwintig personen. De keuze van wie voorging, was in het begin van de Kerk lange tijd een gewoonte, maar die paste op een bepaald ogenblik wellicht niet meer in het structurele plaatje of planetje.

Honderdtwintig kardinalen – wellicht zitten er wijze, bezorgde herders tussen – zullen nu opnieuw beslissen wie de volgende paus wordt. En die paus gaat wellicht 'zijn' manier van werken volgen. Te goeder trouw, uiteraard. In sommige perioden van de kerkgeschiedenis zou je aan die goede trouw wel wat hebben kunnen twijfelen. Maar vandaag mogen we aannemen dat die er is.

Toch zou het niet slecht zijn dat er vanuit het godsvolk een signaal komt van wat van de nieuwe paus mag worden verwacht. Zoals bijvoorbeeld: ernstig werk maken van de actieve collegiale rol van de bisschoppen. De curie, die eigenlijk maar een soort bureaucratie is, ondergeschikt maken aan het wereldepiscopaat. Een moedige oplossing geven aan het priestertekort dat het beetje resterende geestelijke leven in vele landen bedreigt. Het doorvoeren van versobering en verootmoediging van pompeuze rites, gewaden en ceremoniën. Het herscheppen van een blij en warm klimaat in onze kerken, in onze samenkomsten en vieringen. Enzovoorts.

Fernand FLEURBAEY, Kontich